

hjerneskode ved sygdom eller ved en trafikulykke. Det er der jo ganske få kommuner, der har, og vi får jo ikke noget enkelt system.

Jeg vil godt give et eksempel og bede om ministerens kommentar. Hvis man tager eksemplet med folk, der får en hjerneskode på grund af en hjerneblødning eller på grund af en trafikulykke, så behandles de i dag i et system, der består af et sygehus og en amtslig genoptræning, hvor der er den ekspertise, der skal være på tale/høre-området. Og hvis de ikke kan klare sig selv, er der amtslige plejehjemspladser, som er specialiseret til den her gruppe.

I det system, som der lægges op til med strukturreformen, skal folk jo fra sygehuset tilbage til deres kommune, som ikke har ekspertisen, som skal finde en plads til genoptræning, som skal finde en plads til at genoptræne tale/høre, og som eventuelt skal finde en plads, hvor folk kan få den pleje, der er nødvendig. Det er ikke så enkelt.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg kan forsikre fru Pia Boisen for, at vi vil bevare sygehusene til at tage sig af sygehusbehandlingen, det, der har med hele sundhedsområdet at gøre.

Det, der er det afgørende i kommunalreformen, er, at kommunen får ansvaret over for borgeren. Og hvem er det så, der driver det tilbud, der kommer på tale? Ja, det kan være kommunen, det kan være regionen, det kan være private, det kan være mange forskellige. For vi fastholder jo regionerne med et forsyningsansvar over for kommunerne. Så kommunerne skal fremover afklare, hvor meget de har brug for, og hvor de lægger tilbuddene, og så netop anmode regionerne om, at de og de behov bliver dækket ind i forhold til det forsyningsansvar, som regionerne har over for kommunerne.

(Kort bemærkning).

Pia Boisen (EL):

Men kan det ikke være ganske vanskeligt for brugerne at kunne se sammenhængen og enkelheden, hvis de har en lang række forskellige institutioner, specialundervisning, plejehjem og en hjemkommune at forholde sig til?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jo, det kan det, hvis der er mange forskellige parter, der skal ind over det, men det, der er af-

gørende, er, at kommunen står med det samlede ansvar. Og det skulle alt andet lige gerne kunne give en bedre koordinering mellem den hjælp, som den enkelte har brug for, fordi man i langt højere grad vil kunne se på borgerens behov i en helhed, når ansvaret er samlet ét sted.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 55:

Forslag til lov om ændring af lov om forebyggende hjemmebesøg til ældre m.v. (Ændring af lovens målgruppe).

Af socialministeren (Eva Kjer Hansen).
(Fremsat 27/10 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hans Andersen (V):

Forslaget her er et led i aftalen med kommunerne. Der lægges op til større frihed i kommunernes forebyggelse og sundhedsfremmende indsats. I dag har kommunerne et tæt samarbejde med de ældre, der har behov for praktisk hjælp og personlig pleje, og specielt jo i forbindelse med visitationen er der en tæt kontakt. Venstre synes, det er en god idé, at der med dette forslag lægges op til, at kommunerne fremover får frigjort nogle ressourcer til de svage ældre til en målrettet prioritering over for de ældre, der har brug for assistance.

Kl. 11.45

Ressourcerne til denne yderligere indsats skaffes ved at sige, at kommunerne ikke har pligt til i fremtiden at tilbyde to årlige forebyggende hjemmebesøg hos ældre over 75 år, nem-

lig de ældre over 75 år, der modtager både praktisk hjælp og personlig pleje.

Så det her er ikke et forslag, der har noget at gøre med at spare kroner i ældreplejen som sådan, men det er et spørgsmål om at give kommunerne den frihed og give dem den tillid, der hedder, at de kan prioritere ressourcerne, så de gør mest gavn.

På den baggrund kan Venstre godt støtte dette forslag.

Jørn Pedersen (S):

Forslaget er, som det fremgår af teksten, en del af kommuneaftalen her fra i sommer. Udgangspunktet skal være – stadig væk ifølge lovforslaget – at tingene bliver bedre og billigere. Jeg vil gerne sige, at som udgangspunkt er vi altid positive, når det er det, der er temaet, og vi kan tydeligvis se, at det bliver billigere. Det er vi ikke i tvivl om. Men vi er i høj grad i tvivl om, hvorvidt det bliver bedre. Og når jeg nu siger bedre, så mener jeg bedre for borgerne.

Hvis vi læser høringssvarene, dem er der jo en hel del af, er det helt tydeligt, at kommunerne synes, at det her er en god idé, en meget god idé endda, men stort set alle brugerne er noget nervøse for det. Jeg tror ikke, at det er noget tilfælde, at det er sådan.

Vi kan kigge tilbage, til vi vedtog loven i 1995. Det er jo en af de love, der har haft vanskeligst ved at slå igennem, som vi siger i Jylland, forstået på den måde, at ikke alle kommuner har været lige ivrige efter at følge loven. Derfor er det jo et gammelt ønske fra kommunernes organisationer, for de kunne godt tænke sig at ændre på det.

Nu er det jo sådan, at det her giver nogle penge i overskud – man kan altid diskutere, hvor mange det giver – som så bliver i kommunerne, det synes jeg er prisværdigt, og de skal gå til at forbedre situationen for de svage ældre. Det synes vi er godt; det er helt sikkert et godt tema. Vi synes også, det er et glimrende tema, at loven går ind for at præcisere, at kommunerne har en forpligtelse i forhold til den måde, de informerer borgerne på. Men der er bare et par spørgsmål, som vi er nødt til at få afklaret i den her sag.

Nu går der et beløb til kommunerne, men det fremgår *ikke*, hvordan regeringen vil sikre, at pengene så går til den gruppe, de er målrettet til. Det kan jeg ikke se nogen steder, men det kan være, at ministeren kan løfte sløret for, hvad man tænker på i den retning.

Et andet problem, jeg synes, der er ved den her foreslåede ordning, er, om personalet, der skal udføre det her i fremtiden, har den uddannelse, der skal til. Et andet spørgsmål er: Har de den tid, der skal til? For når man hører meldingerne mange steder fra, går de jo netop på, at der er for lidt tid. Så kan jeg være meget bekymret for, om der så, hvor der kommer en ny opgave oveni, er tid til at løse den?

Det her synes jeg godt kan sætte nogle spørgsmålstegn ved den ældres tryghed og ved de pårørendes tryghed.

Et spørgsmål, som jeg også synes melder sig, er: Hvad nu med de private leverandører? De har jo nok budt på, at det var de kendte opgaver. Nu kommer der en ny opgave – skal vi så ind og revurdere kontrakterne eller hvad? Hvordan sikrer man det?

Jeg synes faktisk, at der i den her sag kan stilles flere spørgsmål, end der kan gives svar, og det er vi betænkelige ved.

Men som sagt anerkender vi de positive ting, der er i forslaget, altså bedre information, flere penge til de svage ældre. Spørgsmålet for os er: Hvordan sikrer vi, at pengene kommer de rette steder hen?

Som det fremgår, er vi stærkt tvivlende over for det her. Udgangspunktet er vi positive over for, men vi tvivler meget på, at det er det forslag her, der giver en bedre løsning for de ældre, og hvis ikke vi kan overbevises om det, har vi svært ved at stemme for.

Vi går positivt ind i det, men vi kræver altså nogle klare svar på nogle af de spørgsmål, jeg har nævnt her.

Kl. 11.50

Pia Kristensen (DF):

Lovforslaget lægger op til, at kommunerne kan undlade at tilbyde hjemmebesøg til ældre, som i forvejen får personlig og praktisk hjælp i hjemmet. Regeringen begrundet det med, at kommunerne får større mulighed for at differentiere målgruppen, så at den forebyggende indsats målrettes til de ældre, hvor effekten erfaringsmæssigt er størst. Jeg må sige, at Dansk Folkeparti er meget uenig med regeringen i denne sag.

Formålet med forebyggende hjemmebesøg er at opprioritere den forebyggende indsats over for ældre ved at skabe tryghed og trivsel og yde råd og vejledning om aktiviteter og støttemuligheder, og formålet er, at alle ældre over 75 år

skal tilbydes mindst to forebyggende hjemmebesøg om året.

Besøget er et uopfordret, men ikke uanmeldt besøg i den ældres eget hjem. Det er frivilligt for de ældre, om de vil modtage besøg, og sådan skal det også være, for vi kan og skal selvfølgelig ikke tvinge os adgang til de ældres privatliv. Her må respekten for den ældres eget ønske vægtes højest.

Dansk Folkeparti er ikke et øjeblik i tvivl om, at de forebyggende hjemmebesøg har en vigtig mission. Mødet mellem den ældre og hjemmebesøgseksperter bygger på en dialog med fokus på den ældres ressourcer og rum for muligheds-tænkning.

Det er nødvendigt, at de personer, som skal foretage det forebyggende hjemmebesøg, er kvalificerede til opgaven. Det skal være personer, der har et bredt kendskab til fysiske, psykiske og sociale problemer, men også til, hvad der findes af tilbud i kommunen tilrettelagt af enten frivillige organisationer eller af kommunen selv. Ordningen skal altså medvirke til at skabe trivsel og tryghed. Man skal hele vejen rundt, når det gælder helbred, trivsel, interesser, livskvalitet, familie osv., så det kræver altså, at der mellem hjemmebesøgeren og den ældre er tid og nærvær. Derfor mener vi ikke, at der skal slækkes på den ordning, vi har nu.

Vi mener, det er vigtigt, at alle borgere på lige fod skal modtage tilbud om forebyggende hjemmebesøg. Hvis vi piller en gruppe ud, er der tale om forskelsbehandling, og det vender vi os stærkt imod. Vi mener, at der vil blive tale om social slagside, hvis de svageste ældre skal nøjes med det forebyggelsesarbejde, som hjemmeplegen kan tilbyde, mens de stærke ældre får den mere konstruktive forebyggelsesindsats, som forebyggelsesmedarbejderne er trænet i.

Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at visitationsvurderingen viser de behov, der er her og nu, hvorimod de forebyggende hjemmebesøg vedrører fremtiden. Den fagperson, der foretager de forebyggende hjemmebesøg, har netop ikke en bevilgende funktion, men er en uafhængig person, som har til opgave at få indblik i den ældres livssituation. Den opgave kan vi ikke overlade til en hjemmehjælpsvisitator, og slet ikke til hjemmehjælperne, for det har de ganske enkelt ikke tid til.

Regeringen har selv taget initiativer, som skal forebygge aldersproblemer hos ældre, og her tænker jeg på projekt »Sund hele livet«. Derfor giver det ingen mening, at man nu går den an-

den vej og hæmmer den forebyggende indsats, for det gør man altså med det her forslag.

Hvis det her forslag bliver vedtaget, er vi ikke et øjeblik i tvivl om, at så vil alle kommuner vælge kun at besøge de stærke, ressourcestærke ældre, og det er ganske enkelt imod vores principper. Vi ønsker at gå den anden vej; vi kunne måske godt tænke os at udvide ordningen.

I september måned blev der på Christiansborg afholdt en høring om selvmord. Her fik vi at vide, at selvmordsraten var høj især hos ældre. Det drejede sig hovedsagelig om mænd, der havde mistet en ægtefælle eller samlever, og som følte, at der ikke var mere at leve for.

Da vi spurgte ind til, hvad man kunne gøre for at forhindre, at ældre mennesker så selvmordet som den sidste udvej, fik vi at vide, at man burde indføre obligatoriske hjemmebesøg, når et ældre menneske mister en ægtefælle, og det er noget, vi gerne vil se på under udvalgsarbejdet.

Men som sagt: Vi tager afstand fra det her forslag, og vi kan ikke støtte det.

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Da den konservative ordfører, fru Charlotte Dyremose, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne forelægge følgende:

Det Konservative Folkeparti ser altid gerne, at den sociale indsats er målrettet, og at den fokuserer på forebyggelse.

Nærværende forslag er et forsøg på at gøre reglerne om et forebyggende hjemmebesøg for ældre mere fleksible. Vi Konservative kan fuldt ud bakke op om den bestræbelse.

Det er kun fornuftigt, at kommunerne kan få mulighed for via mere fleksible regler for de forebyggende hjemmebesøg at tilrettelægge deres forebyggelsesindsats bedst muligt. Vi finder det derfor naturligt, at kommunerne skal have mulighed for at målrette de forebyggende hjemmebesøg bedst muligt.

Kl. 11.55

Vi finder det naturligt, at kommunerne skal have mulighed for at målrette de forebyggende hjemmebesøg til den målgruppe af borgere, der ikke i forvejen er i massiv kontakt med det sociale system og allerede får hjælp. Denne gruppe har kommunerne jo i forvejen en anledning til at være i dialog med.

Det er vores forventning, at kommunerne med mulighed for at målrette forebyggende hjemmebesøg vil arbejde på at sikre den bedst tænkelige forebyggelsesindsats for de ældre medborgere.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren, og så går vi videre i ordførerrækken.

Villy Søvnald (SF):

Vi var i sin tid med til at presse på for at sikre de forebyggende hjemmebesøg til ældre, og hvis man også læser lovforslaget, anerkendes det jo, at det har haft en gunstig virkning.

Det, vi så skal forholde os til i dag, er mulighed for at fritage de ældre, der allerede i dag modtager hjemmehjælp. Det vil vi ikke udelukke, men det afhænger af, om vi kan få sikkerhed for nogle spørgsmål, som jeg skal komme med senere. På samme måde skal det ikke være et lovkrav, at kommunen skal informere de ældre om to besøg pr. år, som er frivillige. Det vil vi heller ikke udelukke, det afhænger af nogle spørgsmål, jeg vil stille til slut.

Forslaget er i øvrigt en konsekvens af kommuneaftalen for 2005 mellem Kommunernes Landsforening og regeringen. Det er altså en økonomiaftale, hvor det, man har været optaget af, er økonomien. Det er også fair nok, men det fremgår jo, at det ikke har været de ældre, der har været årsag til, at man har været optaget af det her fokus.

Der står i lovforslagets bemærkninger, at forslaget indebærer en kommunal lettelse for kommunerne. Jeg vil godt spørge socialministeren, hvor stor en lettelse vi taler om. Hvor mange penge bliver frigjort ved, at man de steder, hvor den ældre har besøg af hjemmehjælpen, fratager de forebyggende hjemmebesøg i samme ombæring?

Så står der, at pengene skal bruges på ældreområdet. Det lyder rigtig, og det er bestemt tiltrængt, for som jeg påpegede under et tidligere lovforslag, har den her regering jo imod løfterne skåret i hjemmehjælpen, så den enkelte ældre modtager mindre hjemmehjælp, end da denne regering tiltrådte. Derfor er der behov for, at der bruges penge på ældreområdet. Men hvilken garanti har vi for det? Hvordan har regeringen i praksis tænkt sig at sikre, at de beløb, der frigøres, også anvendes på ældreområdet? Det vil jeg være meget interesseret i et svar på, for mig bekendt har regeringen ikke noget som helst virkemiddel, der sikrer, at kommunerne anvender pengene inden for ældreområdet. Men det kan være, at regeringen har opfundet et hjælpemiddel, som vi ikke kender, og så vil jeg være meget optaget af det, for det kan også have betydning fremover.

Hvis nu der f.eks. er frigjort 20 mio. kr., og regeringen siger, at jamen dem kan vi garantere vil blive brugt inden for ældreområdet, så vil vi være meget interesseret i at høre, hvordan regeringen vil sikre det.

Alle de spørgsmål vil vi være optaget af under udvalgsarbejdet. Det er også det, et udvalgsarbejde er til for. Men hvis ministeren vil lette udvalgsarbejdet, kan hun jo allerede nu sige, dels hvor stort et beløb det er, dels hvordan regeringens sikkerhed er for, at de her penge også bliver brugt inden for ældreområdet.

Vi vil være meget optaget af det svar, for det er et svar, der vil have meget vidtgående betydning.

Ida Jørgensen (RV):

For Det Radikale Venstre at se giver det her lovforslag kommunerne større mulighed for at tilrettelægge deres opgaver, så det passer bedst lige til borgerne i deres område.

Der er blevet sagt fra Dansk Folkepartis og Socialdemokratiets side, at der ikke er tid til det, at kommunerne ikke har tiden til at løse de her opgaver. Tid er penge, og penge i kommunal sammenhæng får man ind ved skat, og når man siger skat i 2004, har man også sagt skattestop.

Det, vi mener kunne være problemet, er egentlig ikke, at man giver kommunerne nogle større frihedsgrader, det går vi ind for, men vi synes, at man også kunne give kommunerne nogle større frihedsgrader, når de skal skaffe de indtægter, der skal til for at løse de opgaver, som de mener de har i deres kommuner.

Derfor kan Det Radikale Venstre støtte det her lovforslag, men vi så gerne, at regeringen også ville vise kommunerne lidt tillid, når de skulle skaffe indtægterne til at løse opgaverne.

Kl. 12.00

Line Barfod (EL):

Forebyggende hjemmebesøg er absolut noget, Enhedslisten går ind for. Jeg kan også fortælle, at da vi for nogle måneder siden havde møde i Velfærdsudvalget i Nordisk Råd om forholdene for ældre, var det noget, der af en forsker blev fremhævet som positivt for Danmark, at vi har disse forebyggende hjemmebesøg, og noget, som man fra de andre lande interesserede sig for og overvejede, om man måske skulle indføre der også.

Med forslaget vil regeringen ændre på målgruppen, der skal have tilbuddet om forebyggende hjemmebesøg, og måden, hvorpå kom-

munerne skal give borgerne tilbuddet. Forslaget sikrer – og det synes vi er vældig positivt – at det ikke længere er tilladt blot at sætte en annonce i det lokale dagblad, og så lade det være nok.

Men vi vil også gerne se på forholdene for dem, der får hjælp i forvejen, om de skal undtages, eller om der måske for nogle kunne være et behov for, at der alligevel også kommer et forebyggende hjemmebesøg hos dem. Det er noget af det, vi vil se på under udvalgsarbejdet.

I Enhedslisten ser vi meget på de ældres velfærd og støtter især tiltag, hvor borgerne får mulighed for at være bestemmende om, hvordan deres liv skal tilrettelægges, så det ikke bare er ansatte i kommunen, der skal tage beslutningen, for det er jo netop de mennesker, der er tæt på problemerne, som også er tæt på løsningerne, og formålet må være at tilvejebringe de tiltag, der skal til, for at ældre kan få et værdigt liv på deres egne vilkår.

Det er dokumenteret, at forebyggende hjemmebesøg har en effekt, når besøgene foretages af veluddannet personale, og det er derfor også godt, at der er afsat midler til at uddanne personale.

Til gengæld synes vi, det er betænkeligt, at der i lovforslaget her mangler en passus, som tidligere stod i loven, hvor det var tydeligt, at samtalerne skulle varetages af veluddannet personale. Vi går ud fra, at det er en forglemmelse, at det ikke er med i det her lovforslag, og at det vil komme med som en rettelse under udvalgsarbejdet. Det er i hvert fald noget af det, vi vil holde øje med.

Det er også dokumenteret ved forskning, at forebyggende hjemmebesøg har bedst virkning for kvinder. Derfor synes vi måske, det kunne være lidt interessant, om vi kunne få noget forskning i, hvordan vi får mændene med, så det også kommer til at få en effekt for dem. Og hvordan kan det være, at det ikke har lige så stor effekt for mænd som for kvinder? Det synes vi kunne være spændende at se nærmere på, da mænd jo også kan have nogle behov, der er væsentlige at få dækket.

Men vi er positive over for forslaget.

Tove Videbæk (KD):

Kommunalbestyrelsen skal tilbyde forebyggende hjemmebesøg til alle borgere, der er fyldt 75 år, og som bor i kommunen. Hjemmebesøgene blev indført som en forebyggende foranstaltning og som et tilbud til de ældre over 75 år. Vi kan

se, at de har virket godt. Kommunerne tilrettelægger besøgene efter behov, og borgerne har altid ret til tilbud om mindst to årlige forebyggende hjemmebesøg.

I starten var der lidt snak frem og tilbage om, hvordan kommunerne skulle informere om det osv. osv.. Det blev heldigvis rettet rundt omkring, hvor man bare satte en annonce i dagbladet.

Det har været et ønske fra kommunerne, at de fik mulighed for at forenkle reglerne samt målrette indsatsen mod de borgere, der har størst gevinst af ordningen. Men man kan godt være betænkelig ved den ændring. De forskellige ældreforeninger er meget betænkelige og frygter, at ændringen vil forringe tilbuddene til de svageste ældre, som modtager både personlig og praktisk hjælp.

Den Almindelige Danske Lægeforening opfordrer faktisk til, at loven ikke ændres, men revideres i forbindelse med det kommende arbejde med strukturreformen. Lægerne vurderer, at det faste plejepersonale eller visitatorerne ikke kan foretage en vurdering af den enkeltes livssituation, bl.a. fordi visitatorerne i dag ikke tager sig tid eller har tid til den samme type interviews, som foregår ved de forebyggende hjemmebesøg. Vi ved jo også alle, at de personer, der kommer hos de ældre i dag, er meget presset med hensyn til tid. Lægerne mener også, at plejepersonalet ikke er uddannet til at klarlægge eventuelle behov for forebyggelse m.v.

Kl. 12.05

Andre høringsparter har foreslået, at lovforslaget præciseres, så undtagelsen kun kommer til at gælde borgere, der dagligt modtager personlig og praktisk hjælp. Men hvis de ældre ønsker ændringer, hvis de har ideer til, hvordan de eventuelt kunne trænge til mere hjælp eller anden hjælp, så ser jeg sådan på det, at det vil være svært for de ældre, hvis det er nogle af de samme personer, der kommer hos dem dagligt eller ugentligt, de skal klage til, eller de samme, de skal bede om ændringer. Det bliver altså svært, hvis det ikke er en helt tredje person.

Som også tidligere ordførere har jeg adskillige spørgsmål vedrørende lovforslaget. Hvordan skal det f.eks. sikres, at de ældre får den forebyggende samtale, hvor der bliver stillet de spørgsmål, som de forebyggende hjemmebesøgere dags dato stiller til de ældre? Der er jo en lang række spørgsmål, de har brug for bliver stillet, så de ligesom tager stilling til: Hvordan kan det gøres bedre? Ligesådan: Hvordan skal de visita-

torer eller hjemmehjælpere, eller hvem det er, der fremover skal gøre det her, blive tildelt ekstra tid til opgaven, for som det er nu, har de jo ikke den tid.

Som jeg sagde før, er jeg ret betænkelig og har endnu ikke fuldt ud taget stilling for eller imod lovforslaget. Jeg synes, der er ret mange bekymrede kommentarer, og jeg er lige så bekymret selv. Jeg vil tage stilling under udvalgsarbejdet.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil gerne takke for de mange positive tilkendegivelser og ser frem til under udvalgsbehandlingen skriftligt at besvare de mange spørgsmål, der er blevet bebudet.

Men jeg vil allerede nu gerne gribe fat i nogle af kommentarerne og nogle af de spørgsmål, der er blevet rejst.

Det er vigtigt for mig at understrege, at det jo i medfør af aftalen om kommunernes økonomi for 2005 blev aftalt, at lovforslaget ikke giver anledning til regulering af bloktilskuddet, men at regeringen og KL er enige om, at det eventuelle råderum, der bliver frigjort ved ændringen, i stedet giver mulighed for forbedringer for f.eks. ældre med større plejebæhov, altså giver mulighed for at prioritere ressourcerne på anden vis, og at det altså ikke er udtryk for, at det skaber grundlag for besparelser.

Intentionen med forslaget er at skabe en større fleksibilitet, forbedre kommunernes mulighed for at målrette indsatsen mod de borgere, hvor indsatsen gør allerbedst gavn. Det er jo også det ønske, der er blevet udtrykt fra kommunal side.

Så når flere ordførere spørger til, hvordan vi sikrer, at beløbet bliver på området og går til ældreomsorg, så må jeg svare, at kommunerne jo har givet udtryk for, at de gerne vil have mulighed for at prioritere med hensyn til, hvor man får mest muligt ud af ressourcerne. Det er jo det, der ligger i, at man gerne vil kunne undtage de borgere, der allerede får personlig og praktisk hjælp, fordi effekten af besøgene er så meget større hos dem, man ikke i forvejen har den tætte kontakt til.

Hr. Villy Søvnald spurgte direkte: Hvor stor er den kommunale besparelse? Det ved jeg ikke, for det afhænger jo af, i hvilket omfang kommunerne vil benytte den her mulighed for at undtage de borgere, der i forvejen er visiteret til personlig og praktisk hjælp. De tal, jeg kan oplyse over for hr. Villy Søvnald, er, at kommunerne i 2002 har brugt omkring 77 mio. kr. til de fore-

byggende hjemmebesøg. Vurderingen er, at et besøg koster ca. 400 kr. Men kommunerne har jo fortsat mulighed for at tilbyde besøg også til dem, der modtager personlig og praktisk hjælp, og det er jo meget uvist, i hvilket omfang kommunerne vil bruge den her undtagelsesmulighed.

Noget af det, kommunerne givetvis vil være interesserede i, er jo bl.a. at bruge ressourcer på uddannelse af plejepersonalet og visitatorerne som noget af det, man har fokus på og synes er vigtigt i forhold til samtalen med den ældre.

Jeg skal så sige til fru Line Barfod med hensyn til formuleringerne i lovforslaget, at det vil jeg gerne lige tjekke. Jeg kan ikke lige på stående fod svare vedrørende den konkrete formulering, men det får vi tjekket om ikke andet så i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Første næstformand (Svend Auken):

Ministeren skal lige blive; hr. Villy Søvnald har en bemærkning.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det forekommer mig, at ministerens svar var fuldstændig uklart for nu at sige det pænt. Det forventede økonomiske råderum blev nu til et eventuelt råderum. Når man så spørger, hvordan man sikrer, at den økonomiske gevinst, som nu er blevet en eventuel økonomisk gevinst, bliver i kommunen, så er svaret, at det er der ingen sikkerhed for, men der har ministeren tillid til, at det vil kommunerne sørge for.

Jeg vil sige, at ministerens svar ikke trak i retning af, at de tvivlsspørgsmål, der er med hensyn til, om man skal støtte forslaget eller ej, blev afklaret, men det kan være, ministeren er bedre til skriftlig fremstilling. Det vil vi afprøve senere.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det vender vi jo så tilbage til under udvalgsbehandlingen. Jeg tror dog, hr. Villy Søvnald må medgive, at det er vanskeligt at sige noget om, hvad det er for et økonomisk råderum, vi taler om, når vi simpelt hen ikke har kendskab til, hvordan kommunerne vil bruge den her undtagelsesmulighed. Jeg oplyste hr. Villy Søvnald om de tal, vi kender, og meget andet kan jeg jo ikke gøre, for det er, synes jeg, yderst vanskeligt overhovedet at give et skøn over, hvad det er for et råderum, vi snakker om.

Jeg synes, det er vigtigt at fremhæve, at baggrunden for lovforslaget er de ønsker, som kommunerne har givet udtryk for, og at der netop har ligget meget stærke tilkendegivelser om, at det er et spørgsmål om at bruge de ressourcer, der er til rådighed på ældreområdet, på den mest effektive og mest hensigtsmæssige måde. Derfor ønsker kommunerne at gå ind og se på: Hvor er det, vi har det bedste udbytte af indsatsen? Og det synes jeg faktisk er en fair baggrund for at foretage disse ændringer.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ministeren.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 56: Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v. (Forsøg med udbud af rammeaftaler i alment nybyggeri).

Af socialministeren (Eva Kjer Hansen).

(Fremsat 27/10 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Inge-Lene Ebdrup (V):

Det lovforslag, vi her behandler, har et mål om at spare et antal procent af byggeriets samlede anskaffelsessum, når der bygges almene boliger. Et realistisk skøn er efter min mening 10 pct. Det betyder, at dette forslag ikke bare vil minimere det offentliges udgifter til alment byggeri, det vil ikke mindst minimere den enkelte beboers husleje.

Jeg synes, det er et meget spændende forslag. Jeg synes, det er endnu en farve på paletten af de mange nye forsøg, der skal gøres inden for området boligbyggeri, fordi det er meget vigtigt, at vi hele tiden er fokuserede på, hvordan vi kan gøre det bedre og billigere, ikke mindst fordi Danmark har vist sig at være et meget dyrt land, når vi sammenligner os med andre lande, med hensyn til at bygge familieboliger.

Jeg er meget spændt på at se, når vi får forsøget – som i øvrigt løber i 4 år – i gang, dels hvor stor interessen er fra de enkelte boligorganisationer, dels selvfølgelig også, hvor stor en samlet besparelse vi kan komme frem til. Jeg er meget fortrøstningsfuld, og jeg synes, det er meget vigtigt, at vi er åbne over for at prøve mange forskellige muligheder af.

Til sidst vil jeg sige, at det jo heller ikke er uset, at private også kan benytte den her metode. Det er heller ikke umuligt, at man kan benytte de samme aftaler, som der her bliver indgået af ministeren; det kræver jo, at man laver en aftale med leverandøren.

Så jeg synes samlet set, at det her er et meget vigtigt skridt på vejen til, at vi kan få et bedre og billigere boligbyggeri i Danmark.

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Hos Socialdemokraterne er der et udbredt ønske om at sikre borgerne flere, bedre og billigere udlejningsboliger, herunder selvfølgelig almene boliger. Boligpriserne, ikke mindst på nybyggeri, er i dette land urimeligt høje. Regeringens bestræbelser på at sælge ud af de almene boliger har jo heller ikke ligefrem gjort det lettere for folk at finde sig en bolig og finde den bolig, de har råd til.

Kl. 12.15

Naturligvis glæder Socialdemokraterne sig over, at regeringen nu vælger at sadle om og rent faktisk er villig til at gøre noget i stedet for blot at fralægge sig ansvaret og overlade det hele til det private initiativ.

Der er i høj grad brug for almene boliger, ikke mindst i København, og dermed vil vi sige til ministeren – for regeringen har tidligere fejlet på det her område – at det altså ikke er ligegyldigt, hvor disse boliger bliver bygget. Vi mener selvfølgelig, at de skal bygges der, hvor der er behov for boliger.

Vi finder det her forslag ganske fornuftigt. Vi finder det ganske fornuftigt at afdække muligheden for at reducere udgifterne til almene fami-